

"Каб у жыцці чаго-небудзь дабіцца..."

Дубатоўка Аляксандр, выпускнік 2014г.

Трыялет

Каб у жыцці чаго-небудзь дабіцца,
Трэба ў школе добра вучыцца.
Трэба ведаць, чаго вельмі жадаеш,
Каб у жыцці чаго-небудзь дабіцца.
Трэба ведаць, чым душу ўзбагачаеш,
І зрабіць нічога не спазніцца,
Каб у жыцці чаго-небудзь дабіцца,
Трэба ў школе добра вучыцца.

*****

Павел Дамарад, выпускнік 2015г.

***

У цудоўнай вёсцы Крываносы,
Сярод шырокіх вуліц і дамоў,
Стаіць школа, нібы распусціўшы косы,
Якой ўжо больш за 150 гадоў.

Вельмі прыгожа яна выглядае
На фоне стагодніх ліп і таполяў,
З белымі вокнамі, у жоўтым убранні,
І з пасаджанымі кветкамі наўкола.

Мілагучным жаўранкам гучыць званок,
Запрашаючы ўсіх у падарожжа.
Так пачынаецца кожны ў нас урок--
У ім, нібы ў казачным свеце, прыгожа.

Навучала школа сотні пакаленняў,
І настаўнікі мяняліся з гадамі.
Школа помніць выпускнікоў сталенне.
І мы з ёй застанёмся добрымі сябрамі.

*****

Уладзімір Сітнік, былы настаўнік школы

ГІМН ШКОЛЫ

Ясныя росы, чыстыя
росы,
Спеў жаўрука над
зямлёй.
Мы –Крываносы,
Мы з Крываносаў,
З школы сярэдняй сваёй.

Мы без панукі глыбы навукі
Дробім, нібы дынаміт.
Толькі задачы пачэсней не
бачым:
Вырасці трэба людзьмі.

Гімн, узнімайся, наш, да
нябёсаў,
Звонка звiні над зямлёй.
Мы –Крываносы,
Мы з Крываносаў,
З школы сярэдняй сваёй.

*Мы без панукі глыбы навукі
Дробім, нібы дынаміт.
Толькі задачы пачэсней не
бачым:
Вырасці трэба людзьмі.*

*****

Валянціна Міхайлаўна Шуманская. Выпускніца 1983 года.

***

Мiнула дваццаць год таму,
Як вы зайшлі да нас у клас.
--Вiтаю вас, сядайце, дзеці,
Урок я пачынаю наш.

Наш дарагі, любiмы класны,
Нiколі не забудзем Вас.
Вы нам не толькi веды далi,
Людзей выхоўвалi Вы з нас.

Разумны, ветлiвы, такi тактоўны,
На ўсё вы ведалi адказ,
Вас паважалi i любiлi,
I сёння вы ў памяцi ў нас.

Уладзімір Уладзіміравiч Сiтнiк—
Сваёй зямлi сапраўдны сын—
На ўсё жыццё ў нас застаўся
Аб нашым класным успамiн.

*****

Роза Ракавец, вучаніца 10 класа

Шчасце—гэта што?

Шчасце—гэта што?

Мець пентхаус мільёнаў сто,

Быць багатым, знакамітым

Альбо ж быць тут не забытым?

Мець бацькоў, сям'ю і родных,

Адчуваць сябе свабодным,

Назіраць у вачах маці

Слёзы шчасця, а не плачу.

Шчасце—гэта што?

Быць крутым за ўсіх разоў у сто,

Быць бесчалавечным самадурам

І людзей лічыць як брудам?

Родных усіх забыць—і што...

Ці дарыць сябрам усмешкі,

Быць сабой, а не чыёй пешкай,

Мець бацькоў, сям'ю і родных,

Адчуваць сябе свабодным!

*****

Расціслаў Ціхаміраў, вучань 7 класа

***

Мая Радзіма—зялёная краса,
Тут рэкі, і азёры, і чыстая раса.

Ты лепшая самая

На ўсёй нашай зямлі

Прырода наша слаўная—

Цябе мы збераглі.

*****

Аліна Еўдакімава, вучаніца 7 класа

***

Калі паедзем куды-небудзь мы,
Нам хутка ўспомняцца тыя двары,
Дзе раслі мы, вучыліся, разам гулялі
І вялікай бяды ніколі не зналі.
Успомнім і луг, і бязмежнае поле,
Дзе любілі мы бегаць на волі.
Успомнім матуліны цёплыя рукі,
Пры ёй вымаўлялі мы першыя